

"آیین نامه اجرایی چگونگی استفاده از خودروهای دولتی و واگذاری آنها موضوع

بندهای (الف، ج و ک) تبصره (۱۳) قانون بودجه سال ۱۳۷۳ کل کشور"

فصل اول - تعاریف

- ماده ۱- دستگاه اجرایی: منظور از دستگاه اجرایی در این آیین نامه، کلیه وزارتخانه ها، سازمانها و شرکتهای دولتی، موسسات و شرکتهایی هستند که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است.
- ماده ۲- خودروهای دولتی: وسایل نقلیه ای هستند که جزو اموال عمومی و اموال دولت بوده و برای انجام امور اداری و خدماتی در اختیار دستگاه اجرایی می باشند و به ترتیب زیر طبقه بندی می شوند:
- الف - خودروهای خدمات عمومی، که با نصب نمره دولتی و نوشتن عبارت خوردو خدمت و نام دستگاه در اختیار دارند و در دو طرف آنها مشخص می شوند و عبارتند از: سواری، وانت، مینی بوس، اتوبوس، کامیون و کامیونت.
- نصب نمره دولتی و درج عبارت "خوردو خدمت" و نام دستگاه در اختیار دارنده برای خودروهای وزارت اطلاعات الزامی نیست.
- ب - خودروهای خدمت اختصاصی، که خودروهای سواری غیرتشریفاتی بوده و دارای نمره شخصی می باشد.

فصل دوم - چگونگی استفاده از خودروهای دولتی

- ماده ۳ - کلیه خودروهای دستگاه اجرایی به استثنای خودروهای اختصاصی و تشریفاتی، خوردو خدمات محسوب می شوند و استفاده از آنها در غیر از ساعات اداری (با راننده یا بدون راننده) ممنوع می باشد.
- تبصره - انجام ماموریتهای اداری درون شهری یا بین شهری که صرفا با حکم ماموریت و برای جابجایی ماموران یا لوازم و تجهیزات مورد نیاز به محل ماموریت صورت می گیرد در خارج از ساعات اداری مجاز می باشد. هرگونه استفاده شخصی و بدون حکم ماموریت از این خودروها ممنوع است.
- ماده ۴ - خودروهای خدمات اختصاصی (با راننده یا بدون راننده) صرفا در اختیار مقامات موضوع تبصره (۲) ماده (۱) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت و هم ترانان آنها قرار می گیرند مقامات بند الف و ب تبصره مذکور و هم ترانان آنها فقط از یک دستگاه اتومبیل استفاده خواهند کرد. چگونگی استفاده از خودروها در حد متعارف با تشخیص استفاده کننده است.
- ماده ۵ - آن دسته از مدیران و مسئولان مذکور در ماده (۳) آیین نامه نحوه استفاده از اتومبیلهای دولتی (موضوع تصویبنامه شماره ۱۲۶۶۳/ت ۵۸۴ ه مورخ ۱۳۷۱/۳/۹) که مشمول مقررات استفاده از خودروهای خدمات اختصاصی نمی باشند، در صورتی که از خودروهای دولتی موضوع این آیین نامه خریداری نکنند برای آمدن به محل کار و بازگشت به محل سکونت با نظر بالاترین مقام دستگاه اجرایی مرتبط و براساس سمت اداری و فاصله محل کار و سکونت، می توانند از خودروهای عمومی دولتی استفاده کنند و یا به هزینه دستگاه از خدمات موسسه های حمل و نقل شهری استفاده نمایند و یا حق ایاب و ذهاب به شرح زیر دریافت نمایند.

الف- در شهر تهران تا یکصد و پنجاه هزار (۱۵۰/۰۰۰) ریال.

ب- در شهرهای مشهد، اصفهان، تبریز و شیراز تا یکصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) ریال.

ج- در سایر شهرها تا هشتاد هزار (۸۰/۰۰۰) ریال.

تبصره- حق ایاب و ذهاب موضوع این ماده علاوه بر ارقام مربوط به حداکثر حقوق و مزایای مستخدمین دولت قابل پرداخت می باشد و به کسانی که خودروی دولتی خریده اند و یا از خدمات مربوط به حمل و نقل استفاده می کنند پرداخت نخواهد شد.

ماده ۶- مجوز طرح ترافیک در تهران برای خودروهای موضوع این آیین نامه توسط دستگاه ذی ربط تأمین خواهد شد.

فصل سوم- چگونگی فروش خودروهای دولتی و واگذاری امور نقلیه

ماده ۷- دستگاههای اجرایی می توانند در اجرای بند (الف) تبصره (۱۳) قانون بودجه کل کشور، تمام خودروها و یا خودروهای مازاد خود و نیز خودروهایی را که به موجب مقررات و یا دستورالعمل های مربوط در اختیار مسوولان و مدیران گذاشته اند با رعایت مقررات مربوط و به ترتیب اولویت های زیر به فروش برسانند:

الف- مستخدمان رسمی یا ثابت دستگاههای اجرایی در مشاغل پشتیبانی و خدماتی که با استفاده از مقررات مربوط درخواست بازخریدی یا بازنشستگی می نمایند و نیز مقامات، مسوولان و مدیرانی که تا زمان تصویب این آیین نامه و بر اساس مجوز ماده ۳ تصویبنامه شماره ۱۲۶۶۳/ت ۵۸۴ ه مورخ ۱۳۷۱/۳/۹ خودرو در اختیار داشته اند (افراد که برخلاف مجوز اتومبیل در اختیار داشته اند مشمول این مقررات نخواهند بود).

ب- سایر مستخدمان دستگاه اجرایی.

ج- سایر اشخاص حقیقی یا حقوقی (با اولویت شرکتهای تعاونی حمل و نقل اداری).

تبصره ۱- دستگاههای اجرایی باید به نحوی عمل نمایند که تا پایان سال ۱۳۷۳ حداقل بیست درصد (۲۰٪) از خودروهای خود را به فروش برسانند.

تبصره ۲- افراد مذکور در بندهای "الف" و "ب" صرفاً یک بار می توانند از مزایای این ماده استفاده نمایند این افراد ظرف مدت پنجسال از تاریخ خرید خودرو و حق استفاده از خدمات حمل و نقل از محل سکونت به محل کار و بالعکس را ندارند و نیز نمی توانند حق ایاب و ذهاب مذکور در ماده ۵ را دریافت کنند.

ماده ۸- دستگاههای اجرایی می توانند خودروهای موضوع ماده (۳) این آیین نامه را که در اختیار واحدهای نقلیه یا ترابری آنها است، به رانندگان و کارکنان واحدهای نقلیه یا ترابری و تعمیرگاههای خود که بر اساس مقررات موجود تقاضای بازخریدی یا بازنشستگی می نمایند، واگذار کنند و تسهیلات لازم را برای تشکیل شرکت تعاونی حمل و نقل اداری مرکب از اشخاص یاد شده فراهم نمایند.

تبصره - کسورات بازنشستگی کارکنان رسمی و ثابت که باز خرید می شوند، با استفاده از ماده (۱) قانون نحوه تعدیل نیروی انسانی، به صندوق تامین اجتماعی منتقل می گردد تا کارکنان یاد شده از حمایت‌های بیمه ای و بازنشستگی صندوق مزبور بهره مند گردند.

ماده ۹- دستگاههای اجرایی با تصویب بالاترین مقام دستگاه می توانند برای ارائه خدمات ایاب و ذهاب عمومی (اتوبوس و مینی بوس) به کل کارکنان خود، با اشخاص حقیقی یا حقوقی (با اولویت شرکتهای تعاونی حمل و نقل اداری) و با رعایت قوانین و مقررات مربوط، قرارداد منعقد نمایند و خدمات مورد نیاز خود را از این طریق دریافت دارند.

ماده ۱۰- نحوه فروش و تعیین قیمت خودروهای واگذاری تابع مقررات این آیین نامه و آیین نامه معاملاتی دولتی - مصوب ۱۳۴۹- خواهد بود.

تبصره ۱- بیست درصد (۲۰٪) بهای خودروهایی که طبق مواد (۷) و (۸) به فروش می رسد (به استثنای بند ج ماده (۷) به صورت نقد و بقیه، حداکثر در شصت (۶۰) قسط به صورت ماهانه توسط خرید پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲- در صورتی که خریدار از اشخاص حقیقی یا حقوقی مذکور در بند (ج) ماده (۷) باشد، باید تمام بهای خودرو را یکجا و نقدا پرداخت نماید. همچنین از سایر خریدارانی که رابطه استخدامی خود را با دستگاه اجرایی متبوع خود قطع می کنند باید وثیقه معتبر اخذ شود.

ماده ۱۱- دستگاههای اجرایی که از بودجه عمومی استفاده می نمایند، مکلفند درآمدهای حاصل از فروش خودروهای موضوع این آیین نامه را به حساب خزانه داری کل کشور واریز نمایند. وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است معادل مبلغ واریزی هر دستگاه را در اختیار همان دستگاه قرارداد دهد تا صرف هزینه های مذکور در این آیین نامه شود.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۱۲- پستهای سازمانی واحدهای نقلیه یا ترابری موجود در دستگاههای اجرایی به تناسب واگذاری امور نقلیه حذف می گردند. ایجاد مجدد پستهای حذف شده در واحدهای نقلیه موضوع این ماده و یا استخدام و به کارگیری راننده و هرگونه کارمند در واحدهای یاد شده، در دستگاههای اجرایی که طبق مواد (۷) و (۸) عمل نموده اند ممنوع می باشد.

ماده ۱۳- دستگاه اجرایی متبوع استفاده کننده از خودرو در صورت دریافت گزارش مراجع ذی ربط و یا مشاهده تخلف از مفاد این آیین نامه مکلف است برخورد اداری لازم را با متخلف به عمل آورد.

ماده ۱۴- نیروهای مسلح از شمول این آیین نامه مستثنی بوده و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در اجرای تبصره (۱۳) قانون بودجه سال ۱۳۷۳ کل کشور، موظف است ظرف حداکثر یکماه از تاریخ ابلاغ این آیین نامه، آیین نامه چگونگی استفاده از خودروهای نیروهای مسلح و فروش آنها را متناسب با شرایط خاص خود تنظیم و به تصویب هیات وزیران برساند.

ماده ۱۵- وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان برنامه و بودجه، دیوان محاسبات کشور، سازمان بازرسی کل کشور و وزارت کشور موظفند گزارش چگونگی اجرا و موارد تخلف از این آیین نامه را هر سه ماه یکبار به روسای سه قوه و دبیرخانه شورای عالی بررسی و تعیین الگوی مصرف ارائه نمایند.

ماده ۱۶- از تاریخ ابلاغ این آیین نامه، آیین نامه نحوه استفاده از خودروهای دولتی موضوع تصویبنامه شماره ۱۲۶۶۳/ت ۵۸۴ ه مورخ ۱۳۷۱/۳/۹ و آیین نامه چگونگی استفاده از اتومبیلهای دولتی و واگذاری امور نقلیه دستگاههای دولتی به بخش غیر دولتی موضوع تصویبنامه شماره ۵۹۵۹۰/ت ۳۵۱ ه مورخ ۱۳۷۲/۲/۱۵ و سایر مقررات مغایر لغو می گردد.